

—1766

σαρείας ὁ Φαναρίου, ὅστις καὶ ἐπλήρωσε 30 πουργεῖα διάφορα χρεωστούμενα.

Πατριαρχεύσας τοῦ θρόνου τῆς Ἀντιοχείας ὁ πατριάρχης Σίλβεστρος ἔτη ὄλα τριάκοντα πρὸς τοὺς ὀκτώ πρὸς τὴν ἀγήρω μετέστη ζῶν, καὶ ἀναβιβάζεται εἰς τὸν θρόνον ὁ Χαλεπίου Φιλήμων Κωνσταντινουπολίτης. Ἐξήσεν οὗτος εἰς τὸ Χαλέπι ἀνενοχλήτως καὶ οἱ παπισταὶ διῆγον μετὰ φόβου καὶ ἡσυχίας. Ἐσύστησε δὲ ἐκεῖ καὶ σχολεῖον τῆς ἀπλῆς ῥωμαϊκῆς γλώττης καὶ τῆς γραμματικῆς τῆς ἑλληνικῆς ὅστις καὶ εὐρέθη τανῦν εἰς Κωνσταντινούπολιν.

Δίδει ὁ πατριάρχης Σαμουήλ λογαριασμὸν δέκα μηνῶν τῆς πατριαρχείας του κατὰ μῆνα Νοέμβριον, καὶ εὐρέθη νὰ ἐξέπεσε μὲ νάκτι χρέος κερ. γροσίων 7,159, νὰ ἠγόρασε τὸ σπίτι τῆς Τζουκαλοῦς γροσίων 2,500, τὸ τῆς Μαριώρας τοῦ Γεωργάκη κληρικῶ γρ. 3,213, τὸ τῆς Χατζῆ-Μάρκαινας γρ. 3,030, καὶ νὰ ἐξέπεσε μὲ σούλφι καὶ χρέος κερ. εἰς γρόσια 6,926, παρ. 20, τὰ πάντα συμποσοῦμενα εἰς γρ. 22,743.

Πυρκαϊὰ εἰς ἓνα γαλιόνι περὶ τὰς ἑπτὰ ὥρας τῆς νυκτὸς τῆς ἡ τοῦ Δεκεμβρίου· καίόμενον καὶ ὑπὸ τοῦ νότου ἐν τῷ Κερατίῳ κόλπῳ φερόμενον μετέδωκε τὸ πῦρ καὶ εἰς ἄλλα ἕξ τρικάρτα κατακαέντα καὶ τὰ ἕξ ἔπαθον τὸ αὐτὸ καὶ ἄλλα γιαναστισμένα εἰς τὸ Κεράκιοι τοῦ Γαλατᾶ, καὶ ἡ ζημία ἐλογίσθη εἰς πουργεῖα 1,160. Μετεδόθη δὲ τὸ πῦρ καὶ εἰς τὸ Τζουμπαλή καὶ εἰς τὸ κῆσοκι τὸ βασιλικὸν τὸ ἐν τῷ Ἀϊναλή-καβᾶκ, ὃ καὶ κατεκάη δλόκληρον.

Ὁ Ἱεροσολύμων Κύρ Παρθένιος, παραλυτικὸς ἤδη ἀπὸ τῆς πρὸ ἐτῶν τιῶν ἐπιπεσοῦσης αὐτῷ ἀποπληξίας, εἰδὼς ὅτι ὁ διάδοχος τοῦ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ὑπόκειται εἰς ἐπιληψίαν, καὶ ἀκολούθως δὲ εἶναι νόμιμον τὸ νὰ ἐκτελεῖ τὸ μέγα Μυστήριον τῆς θείας λειτουργίας, προμηθεύει τὸ νὰ μὴν ἐπιπνῆσθῃ τις μετὰ τὸν θάνατόν του εἰς τὸν θρόνον τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ μὲ τὸ νὰ μὴν εἶχεν εἰς τοὺς ἀρχιερεῖς του ἄλλον τινὰ ὅμοιον τῷ Ἐφραίμ τῷ προῤῥηθέντι τὴν τε ἀρετὴν καὶ τὰς ἐπιστήμας, ἔγραψεν εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ νὰ τὸν χειροτονήσουν Βηθλεέμ καὶ νὰ τὸν στείλουν εἰς τὴν Πόλιν διὰ νὰ τὸν κάμῃ διάδοχον. Ἄλλ' ὁ Καισαρεία, δούς τὴν εἰδήσιν τῷ Σαμουήλ ἐζήτησε τὸ νὰ διαδεχθῇ τὸν θρόνον αὐτὸς καὶ ἐζήτηε τὸ ἄρξι. Ὑπεσχέθη ὁ Σαμουήλ νὰ τὸν βοηθήσῃ, ἀλλὰ διὰ τὴν δόσιν τοῦ ἀρξίου ἀνέβαλλε τὸν καιρὸν, καὶ ἦσαν προσεκτικοὶ ἀμφοτέροι εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσουν τὴν διαδοχὴν τοῦ Ἐφραίμ· ὅθεν ἐλθόντα τὰ γράμματα τῆς Ἱερουσαλήμ, ἐν οἷς ἔγραφον οἱ ἐκεῖσε συνοδικοὶ τὴν τε χειροτονίαν τοῦ Ἐφραίμ εἰς μητροπολίτην Βηθλεέμ καὶ τὴν συγκατάνευσίν τους εἰς τὸ νὰ γένη πατριάρχης, τὰ ἐκράτησεν ὁ Σαμουήλ διὰ νὰ ἐμποδίσῃ τὸν Παρθένιον εἰς τὸ νὰ τὸν κάμῃ διάδοχον. Γνοὺς δὲ ταῦτα ὁ Παρθένιος ἔγραψέ μοι εἰς τὸ Νεοχώριον νὰ ζητήσω παρὰ τοῦ Σαμουήλ τὰ γράμματα καὶ νὰ παρασταθῶ νὰ μὴν τὸν ἀκολουθήσῃ κάμμία ἐναντιότης. Ἀπελθὼν οὖν εἰς τὸν Κύρ Σαμουήλ ἐζήτησα τὰ γράμματα, ἀνέγνων ἐν αὐτοῖς τὸ ὅτι οἱ συνοδικοὶ ὄλοι θέλουν τὸν Ἐφραίμ νὰ διαδεχθῇ τὸν θρόνον. Ἐπαινέσας τὴν ἐκλογὴν τῶν συνοδι-

